

рішення про необхідність дострокового виконання основного зобов'язання та повідомити про таке рішення боржника. Таке право виникає у кредитора у випадку порушення боржником зобов'язань за договором про встановлення довірчої власності (крім основного зобов'язання). Рішення про дострокове виконання має бути виконане боржником протягом 30 календарних днів з моменту отримання такого повідомлення (якщо інший строк не встановлено договором), а у випадку його невиконання кредитор, відповідно, отримає право звернути стягнення на об'єкт довірчої власності.

Також поки що не врегульовано питання оподаткування переходу права власності під час передання майна у довірчу власність, а потім його повернення власнику чи продажу третій особі. Відтак оцінити привабливість даного інституту з фінансової сторони поки що не можливо. Проте, така новела законодавства як інститут довірчої власності, на наш погляд є однозначно позитивним моментом, та у своєму розвитку, мабуть, здатна в більшій частині конкурувати з іпотекою.

Ключові слова: довірча власність; забезпечення виконання зобов'язань; довірчий засновник; довірчий власник.

Keywords: trust property; ensuring fulfillment of obligations; trusted founder; trustee.

***Burnosenkova Iryna Arturivna,**
National University «Odessa Law Academy»*

REVERSE VEIL PIERCING: AMERICAN WAY AND ITS ADOPTION IN UKRAINE

Today, Ukraine is faced with the task of creating the most favourable investment environment aiming to attract foreign investors and promote European integration processes. It was emphasized by the Prime Minister Alexei Goncharuk that reforms intended to attract foreign investment are one of the top priorities of the new government [1]. In order to create an enabling environment, the national system of law is challenged to ensure the rule of law, transparency of legislation, fair and impartial judiciary and removal of bureaucratic barriers.

The legal system of the state is an important factor for foreign lenders and businesses preferring to invest in a well-protected and safe market. In order to increase investor protection and maximize financial benefits several foreign

jurisdictions have introduced exceptions to the doctrine of separate corporate personality.

Most international investment treaties allow direct or indirect controllers of the company to benefit from the reverse veil piercing. Traditional views on limited liability and separate corporate personality are set aside to enable the controlling shareholders to advance a claim against the host state for harm suffered by the local company. Thus, under an investment treaty the corporate veil is disregarded in favour of the controller, the parent company in particular. Anil Yilmaz Vastardis and Rachel Chambers have named situations like this a «treaty-based reverse veil piercing» [2].

For example, the Convention on the Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of Other States [3], that entered into force on 14 October 1966 and was ratified by the Law of Ukraine on 16 March 2000 [4], allows the corporate veil to be pierced in reverse. However, this legal mechanism is hardly reflected in the domestic system of law.

Issues of legislative consolidation of the doctrine of piercing the corporate veil were studied and repeatedly brought up for discussion by such Ukrainian legal scholars as Y. Akimenko, N. Blazhivska, E. Dyadyuk, I. Grishina, T. Karnauh, O. Kibenko, O. Kologoida, I. Lukach, R. Maidanik, V. Makhinchuk, B. Shuba, Y. Sokolovskaya, I. Spasibo-Fateeva, Y. Zhornokuy.

The author of this paper focuses the attention on the notion of reverse veil piercing. The aim of this article is to identify advantages and disadvantages of the backward piercing and, after weighing its pros and cons, determine the feasibility, or the lack thereof, of implementation of certain provisions and principles of the concept into the national legal system. The use of reverse piercing construct is exemplified by its application in the US court practice, the most attractive jurisdiction in the world for foreign direct investment for the last seven years [5].

Reverse veil piercing allows the personal debt of a controlling shareholder to be imputed onto the company. In a group of companies it avails the parent to claim directly against its subsidiary's debtors. Piercing the corporate veil in reverse is a controversial concept, not having been accepted in all the state courts.

Reverse veil piercing was applied in the notorious *Curci Investments v. Baldwin* [6], where the Fourth District Court of Appeals established that backward piercing was available in California and appropriate in the case. The court draw the line between reverse veil piercing against a corporation and against the LLC basing the reasoning on the alter ego doctrine and confining the remedy to unique circumstances. It was held that reverse veil piercing may be available if no innocent shareholders and corporate creditors are harmed [7] and an inequitable result would

occur if the court maintains the veil of incorporation [8]. If all requirements are met the company's assets can be seized to satisfy controller's personal debt.

When deciding the Curci the court relied on the outside reverse veil piercing doctrine. The precedent emphasized the equitable nature of the remedy with its essence in reaching the justice. The question is whether employment of the reverse piercing provisions would always lead to a fair and just result. One the one hand, subjecting entity's assets to the claim brought by the controller's personal creditors can harm other non-culpable shareholders and creditors of the company. Analyzing the cases of outsider reverse veil piercing David Cabrelli claims that such practice puts companies at a competitive disadvantage [9]. The Curci has shown that one should not rely on the asset protection when establishing an LLC. In regards to the insider reverse piercing it seems fair that «incorporators of a company must bear all the consequences of its incorporation» [10].

On the other hand, the separate personality of the company should be disregarded in order to hold the unscrupulous controllers that are hiding behind the corporate veil, accountable. Outsider reverse veil piercing is often applied when an individual debtor is attempting to conceal assets from the creditor under the company's «roof». When reaching a decision the court always examines the controller's questionable transfers of assets to the company. A member of the company deliberately using the entity to evade their legal obligations cannot reasonably expect for the separate personality of the legal entity to be respected.

Of particular interest is the «unitary interest» test proposed by Michael J. Gaertner. It is a two limb test designed specifically for claims seeking to reverse pierce the corporate veil. The first step is essentially a single economic unit test summarized in the question of «whether the interests of the corporation and its owners are so completely merged that neither concern could realistically be considered a separate economic entity». If the first step is satisfied the court should proceed to consider the «relevant public policy and equitable considerations and determine whether such concerns weigh for, or against, permitting a reverse pierce» [11]. The test is of current interest because it brings the court's attention to the economic reality of the relationship between the company and its controller as well as highlights equitable and public policy concerns.

To conclude, under usual circumstances the separate personality of a company should be respected. However, conventional corporate theory does not contemplate modern economic practices. Today, there is an urge for a possibility to pierce the veil in exceptional circumstances. It is submitted that non bona fide controllers should not rely on the protection granted by the separate corporate personality. The corporate veil should be set aside when adherence to the fiction of separate legal

personality would lead to injustice. It is argued that availability of the reverse piercing mechanism will encourage the members to maintain the separate existence of their companies diligently.

Enabling the remedy of reverse piercing, Ukraine will bring the national legislation into line with international conventions, contribute to the country's integration into the world economy and raise additional capital. The author proposes to introduce the principle of outsider reverse veil piercing into the domestic law through adoption of the unitary interest test. Although it was proposed by Michael J. Gaertner more than 30 years ago, recent developments in the US case law suggest its relevance, as was demonstrated by the *Curci*. The test demands nearly complete merger of company's and controller's identities and addresses equity and policy concerns, including the potential harm done to innocent shareholders and creditors. Setting the bar high, the unitary interest test insures that reverse veil piercing affect only a limited number of company members. Implementing the concept of outsider reverse piercing Ukraine will enhance the efficiency of the legal system and create a more welcoming environment for the foreign investment.

BIBLIOGRAPHY:

1. Любов Дмитренко, «Україна поліпшуватиме інвестиційну привабливість», 12.10.2019 Урядовий кур'єр <https://ukurier.gov.ua/uk/news/ukrayina-polipshuvatime-investicijnu-privablivist/>
2. Anil Yilmaz Vastardis and Rachel Chambers, «Overcoming the corporate veil challenge: could investment law inspire the proposed business and human rights treaty?» (2018) 67(2) I.C.L.Q. 389-423, 398.
3. The Convention on the Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of Other States 1966 <https://icsid.worldbank.org/en/Documents/icsiddocs/ICSID%20Convention%20English.pdf>
4. Закон України «Про ратифікацію Конвенції про порядок вирішення інвестиційних спорів між державами та іноземними особами», 16.03.2000 <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1547-14>
5. The 2019 A.T. Kearney Foreign Direct Investment Confidence Index <https://www.atkearney.com/foreign-direct-investment-confidence-index>
6. *Curci Investments, LLC v. Baldwin*, 14 Cal.App.5th 214, 221 Cal.Rptr.3d 847 (Cal.App., Aug, 10, 2017).
7. *Postal Instant Press, Inc. v. Kaswa Corp.* (2008) 162 Cal.App.4th 1510, 1513.
8. *Sonora Diamond Corp. v. Superior Court* (2000) 83 Cal.App.4th, 538.
9. David Cabrelli, «The case against 'outsider reverse' veil piercing» (2010) 10 *Journal of Corporate Law Studies* 343-366, 365.

10. Jeff H.Y. Chan, «Should «reverse piercing» of the corporate veil be introduced into English law?» (2014) 35(6) Company Lawyer 163-171, 171.
11. Michael J. Gaertner, «Reverse Piercing the Corporate Veil: Should Corporation Owners Have It Both Ways?» (1989) 30 Wm. & Mary L. Rev. 667-704, 698.

*Кучерявенко Вікторія Сергіївна,
аспірантка кафедри цивільного права
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ПРАВО НА ЗАБУТТЯ ЯК СПОСІБ ЗАХИСТУ ОСОБИСТИХ НЕМАЙНОВИХ ПРАВ ПОРУШЕНИХ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ

Формування інформаційно-комунікаційних технологій обумовило виникнення єдиного світового інформаційного простору, який, з одного боку, характеризується широкими можливостями для реалізації основних інформаційних прав людини, а з іншого обумовлює виникнення нових загроз для основоположних прав.

Концепція «права на забуття» виникла з бажання людей прожити своє життя, не будучи стигматизованими наслідками певної дії, здійсненої в минулому [1]. Концепція забезпечує можливість людині очистити своє добре ім'я від неприємних асоціацій з помилками в минулому, або з інформацією, яка не відповідає дійсності [2].

Концепція має три грані: право на забуття судового минулого, право на забуття, встановлене законодавством про захист даних і цифрове право на забуття, яке становить особисті дані, що мають термін дії або застосовуються в конкретних умовах соціальних мереж [3]. В межах даної роботи нами буде розглянуто право забуття встановлене законодавством про захист даних.

Право на забуття тісно пов'язане з правом на ідентичність. Останнє визначається як можливість контролю над особистими даними, право особи вирішувати, яка інформація про неї буде розкрита, коло осіб та причини розкриття [3]. Реалізуючи право на ідентичність особа здійснює дії, щодо формування власного образу, його представлення і розвиток у спілкуванні з іншими людьми [4]. Особа реалізує себе у публічному просторі та творить власну історію, яка узгоджується зі сподіваннями, бажаннями і страхами, актуальними у суспільстві чи окремії спільноті [5]. Право на забуття забезпечує функціонування вичерпної та актуальної інформації про особу.

Право на забуття спрямовано на захист основних прав окремих осіб. Здебільш, на практиці, право на забуття застосовується, як спосіб захисту права на недоторканість приватного і сімейного життя, втім фактично даною